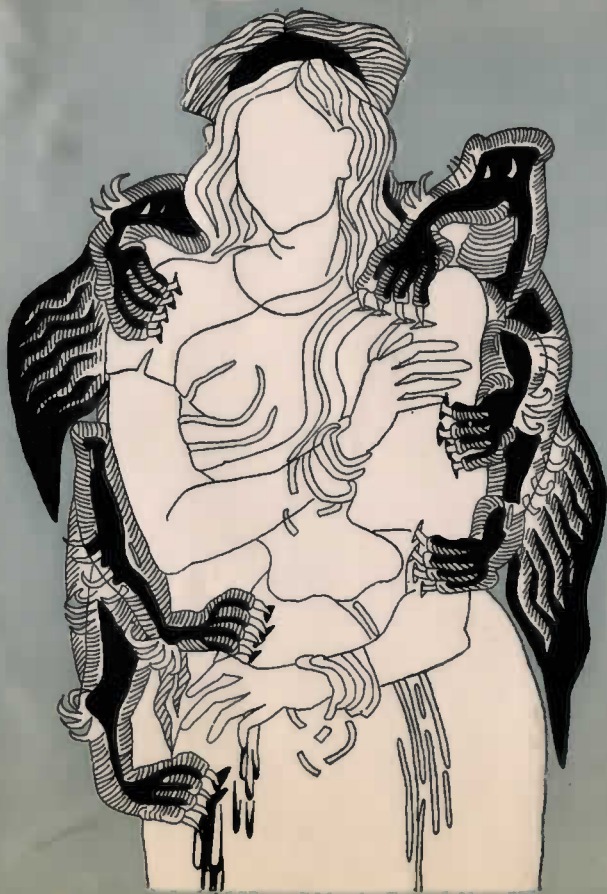

அசாஸ்தாசு சேசுகள்

சிலிக்குயில்
குடந்தை

ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின்
இருபத்தைந்து கவிதைகள்

□

சொல்வாத சேதிகள்

சொல்லாத சேதிகள்

அ. சங்கரி சி. சிவரமணி சன்மார்க்கா ரங்கா
ஒளவை செல்வி மகுறா ஏ. மஜீட் பிரேமி
ரேணுகா நவரட்ணம் மைத்ரேயி ஊர்வசி

சிலிக்குயில்

குடந்தை

□ சிலிக்குயில் : 7 □ சொல்லாத சேதிகள்
 □ ஈழப் பெண் கவிஞர்களின் 25 கவிதைகள் □
 உரிமை : கவிஞர்களுக்கு □ இரண்டாம்
 பதிப்பு □ டிசம்பர் 87 □ முகப்போவியம்:
 வீர. சந்தானம் □ அச்சகம் : இராசகிளி
 பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-20.

அறிமுகம்

இன்று பெண்கள் மத்தியில் தமது சமூக இருப்பு, பங்கு, பணி குறித்தும் தமது ஆற்றல்கள், ஆர்வங்கள் குறித்தும் புதியதோர் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. சமூகத்தில் தமது அந்தஸ்து, சமூகம் தம்மை நோக்கும் முறைமை, பெண் என்ற உடலியல் அம்சம் ஒன்றினால் தமது வாழ்க்கை விதி நிர்ணயிக்கப்படுவது ஆகியவை பற்றிப் பெண்கள் விமர்சிக்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

பொதுவாக மனிதனுக்குள்ள சமூக ஒடுக்கு முறைக்குப் பெண்கள் உள்ளாவதுடன் மேலதிகமாக ஆணாதிக்கம் என்னும் ஒடுக்குமுறைக்கும் உள்ளாகின்றனர். இந்த ஆணாதிக்கமும், தந்தை வழிச் சமூக அமைப்பின் விழுமியங்களும் எமது கலை, கலாசாரம், ஆய்வுத்துறைகள் ஆகிய சகலவற்றிலும் வேர்விட்டுப் பரவியுள்ளன. இவையே பெண்ணைப் பாலியற்பண்டமாகவும், சந்ததி உற்பத்திச் சாதனமாகவும், மலிவான உழைப்புச் சக்தியாகவும் சமூகம் கருதுவதற்கு அடிப்படையாகவும் அமைகின்றன. உன்னதமான மனித குலத்தின் அரைப்பகுதியினராகிய தம்மை மனிதம் அற்ற வெறும் இயந்திரங்களாகவும், கருவிகளாகவும் கருதும் நிலை மாறவேண்டும் என்

□ விலை : ரூ. 5-00 □ வெளியீடு : சிலிக்குயில், 20. ப. கோதண்டபாணித் தெரு, கும்பகோணம் — 612 001 □

பதும் இன்றைய பெண் நிலைவாதப் போராட்டங்களின் முக்கிய கோரிக்கையாகும்.

இந்நிலையில் பெண்கள் தமது உணர்வுகளையும், எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும், ஆற்றல்களையும் இயல்பாக வெளியிடுவதற்கும் தமது திறன்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் தமது ஆக்கங்களைத் தனிப்படப் பிரித்து நோக்குவது அவசியம் என உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். பெண்களிடையே பெண் என்ற இந்த நிலைப்பாடு தோன்றியுள்ள இக்காலகட்டத்தில் நாம் பெண்களுக்கான ஒரு கலை இலக்கிய நெறியை உருவாக்குவது முக்கிய தேவையாகும். இப் பெண்நிலைவாத நோக்கு நிலை பெண் விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிப் பேசுவோர் சங்ககால ஓளவையாரிலிருந்து சமீபகால அம்பை வரை உதாரணங்கள் காட்டுவது வழக்கம். எனினும் எமது இலக்கியத்தில் பெண்நிலை நோக்குடன் இலக்கியங்கள் தோன்றியது மிகக்குறைவாகும். சமகால எழுத்தாளரிடையே அம்பை, ராஜம் கிருஷ்ணன், ஜோதிர்லதா கிரிஜா என்போர் பெண்களது சமூக கலாசார ஒடுக்குமுறை பற்றிய உணர்வினை தமது சிறு கதைகளிலும் நாவல்களிலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் அவர்களது படைப்புகளை இத்தகைய தளத்திலிருந்து எமது இலக்கியத்திறனாய்

வாளர் நோக்குவதில்லை. இந்நிலை மாறவேண்டும். பெண்களது இலக்கியநெறியும் இலக்கிய விமர்சன நெறியும் உருவாக வேண்டும்.

இச்சிறு தொகுதி ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் இருபத்து ஐந்து கவிதைகளை உள்ளடக்கியது. இக் கவிஞர்கள் பாடசாலை மாணவியர் உட்பட பலதரத்தினர். இவற்றில் சில கவிதைகள் ஏற்கனவே பிரசுரமானவை. ஏனையவை முதற்தரம் இங்கேயே பிரசுரமாகின்றன. பெண்களது படைப்புகளை ஒரு சேரத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போதுதான் அவற்றின் பண்புகளும் இயல்புகளும் தெரியவரும்; அவை மேலும் அடைய வேண்டிய வளர்ச்சி பற்றியும் ஆக்க முறைகள் பற்றியும் ஆலோசிக்கவும் உணரவும் வழிபிறக்கும். அத்துடன் வளரும் பெண்கவிஞருக்கு உந்தலும் ஏற்படும்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் பெண் கவிஞர்களின் சகல கவிதைகளும் இத் தொகுதியில் அடங்கவில்லை. பார்வைக்கு எட்டிய வற்றுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில கவிதைகளின் தொகுதியே இது. இவற்றைவிடச் சிறந்த கவிதைகளை யாராவது எழுதி வைத்திருக்கலாம். இத்தொகுதி அவர்களுக்கு உந்துதல் அளிப்பதுடன் இலக்கியத்தில் பெண்நிலை நோக்கு உருவாவதற்கும் உதவும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மெள. சித்திரலேகா
4-3-1986

முதற் பதிப்பின் முன்னுரை

சொல்லாத சேதிகள் என்னும் இச் சிறுகவிதைத் தொகுதி எமது இரண்டாவது வெளியீடாகும். சென்ற வருடம் பெண் நிலை வாதம் பொருத்தமானதே என்ற மொழிபெயர்ப்புப் பிரசுரம் ஒன்றினை வெளியிட்டிருந்தோம். அப்பிரசுரத்தின் விரைவான விற்பனையானது எமது சமூகத்தில் தற்போது பெண் விடுதலை, பெண் நிலை வாதம் தொடர்பான அக்கறையும் ஆர்வமும் வளர்ந்து வருவதையும் இவை தொடர்பான நூல்களுக்குத் தேவை உருவாகி இருப்பதையும் உணர்த்திற்று.

இந்தூலில் ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள் எழுதியுள்ள இருபத்தைந்து கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ் பெண் கவிஞர்களின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாக இது அமைகிறது. பெண் என்ற நிலையிலிருந்து அவர்களின் உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் வெளிக்காட்டும் ஒரு தொகுதியாகவே இதனை வெளியிட முயன்றுள்ளோம். எமது கவனத்திற்கு உட்படாமல் பல கவிதைகள் விடுபட்டுப் போயிருக்கலாம். இவ்வகையில் இது ஒரு முழுமையான தொகுதி அன்று; ஆனால் முன் மாதிரியாக அமையத் தக்கது என எண்ணுகிறோம். இக்கவிதைகளை வெளியிட அனுமதி அளித்த கவிஞர்களுக்கும் அச்சிட்ட புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினருக்கும் எமது நன்றிகள்.

51, சங்கிலியன் வீதி

பெண்கள்
ஆய்வு வட்டம்

நல்லூர்
யாழ்ப்பாணம்

அவர்கள் பார்வையில்

எனக்கு—

முகம் இல்லை
இதயம் இல்லை
ஆத்மாவும் இல்லை

அவர்களின் பார்வையில்—

இரண்டு மார்புகள்
நீண்ட கூந்தல்
சிறிய இடை
பருத்த தொடை
இவைகளே உள்ளன.

சமையல் செய்தல்
படுக்கையை விரித்தல்
குழந்தை பெறுதல்
பணிந்து நடத்தல்
இவையே எனது கடமைகள் ஆகும்.

—கற்பு பற்றியும்

மழை பெய்யெனப் பெய்வது பற்றியும்
கதைக்கு

அவர்கள்
எப்போதும் எனது உடலையே
நோக்குவர்.

10/சொல்லாத சேதிகள்

கணவன் தொடக்கம்
கடைக்காரன் வரைக்கும்
இதுவே வழக்கம்.

□

அ. சங்கரி

இன்று நான் பெரிய பெண்

நான்
கல்லாய் மாறிய பூ
பாறையாய் இறுகிய காற்று
பனியாய் உறைந்த நீர்,

பூவைப் போலவும்
காற்றைப் போலவும்
நீரைப் போலவும்
குதித்துத் திரிந்து
சுற்றிய பருவத்தில்

காலை உதைத்து
வீரிட்டு அழவும்
கல கல என்று
கை தட்டிச் சிரிக்கவும்
கோபம் வந்தால்
கொப்பியைக் கிழிக்கவும்
முடிந்த காலம்,

மரத்தில் ஏறவும்
மாங்காய் பிடுங்கவும்
பக்கத்து வீட்டுப்
பிள்ளைகளுடனே
கிட்டி அடிக்கவும்
ஒளித்துப் பிடிக்கவும்
ஒன்றும் பேசிலர் எவரும்,

12/சொல்லாத சேதிகள்

இன்று

நான் பெரிய பெண்.

உரத்துச் சிரித்தல் கூடாது,

விரித்த புகையிலை

அடக்கம் ; பொறுமை ;

நாணம்

பெண்மையின் அணிகலம்.

கதைத்தல் ; சிரித்தல் :

பார்த்தல் ; நடத்தல் ;

உடுத்தல்

எல்லாம் இன்னபடி என்றெழுதி...

நான்

கல்லாய்

பாறையாய்

பனியாய்

பெண்ணாய்.....

□

அ. சங்கரி

விடுதலை வேண்டினும்

எனது—

ஓராயிரம் சிறகுகளை

விரிக்கவும்

விண்ணிற் பறக்கவும்

ஏங்கினேன் .

வானின்

நட்சத்திரங்களையும்

சூரியனையும்

தொட்டுப் பார்க்க

அவாவிற்று என் ஆன்மா .

பூமியின் பரப்புக்கு

அப்பால்

அண்ட வெளியில்

“ஸ்பேஸ் ஓடிசியின் விண்கலம் போல

எல்லையின்றிச் சுழலவும்

எண்ணினேன் .

வானிற் பறக்கும்

புள் எல்லாம் நானாக

மாறவும் எண்ணினேன் .

“ஸ்பேஸ் ஓடிசி (Space Odyssey) ஆர்தர்கினார்க்
எழுதிய நாவல். 2001 : A Spacc Odyssey.

இருப்பும் இறப்பும்

உன்னை முன்னர்
ஒருபோதும் அறியேன்
மூவாயிரம் மாணவருள் ஒருவனாய்
நீ மிக மிகச் சாதாரணமாய்
இருந்திருப்பாய்.

நாடகம் என்றோ
ஸ்பைரைக் என்றோ
மாணவர் அவை வேலைகள் என்றோ
எதிலுமே அக்கறை அற்றவனாக
வந்து போயிருக்கலாம்.

எதோ ஒருநாளில்
உன்னை நான்
எதிர்ப்பட்டிருத்தலும் கூடும்
வளர்ந்து பரந்த
வாகையின் நிழலில்
நூலக வாயிற்படிகளில்

அன்றேல்
பல்கலைக்கழக முகப்பு வாயிலில்
பின்புறமாகப் பலாலி வீதியில்
எங்கேனும்
கண்டும் இருக்கலாம்
எனினும்

அப்போது உன்னை அறியேன்
இன்று
உனது அவலச்சாவை
உணர்த்திய நோட்டீஸ்
நூலகச் சுவரிலும்
விஞ்ஞான பீட வாயில் முன்னும்
கண்டு பதைத்தது நெஞ்சு.

இளைஞனே
இன்று முழுவதும்
உனது முகமும்
இன்றுதான் அறிந்த
உனது பெயரும்
மனதை அரித்தன
மெதுவாய்.

உனது பெயரினை
உனது ஊரினை
உனது இருப்பினை
அறிவித்தது அந்த
மரண நோட்டீஸ்.
வாழ்ந்ததை உணர்த்திய
மரணம் !

நான்
துயர் மிகக் கொண்டேன்.

□

அ. சங்கரி

முனைப்பு

பேய்களால் சிதைக்கப்படும்
பிரேதத்தைப் போன்று
சிதைக்கப் பட்டேன்
ஆத்மாவின் உணர்ச்சிகள் எல்லாம்
இரத்தம் தீண்டிய கரங்களால்
அசுத்தப்படுத்தப்பட்டன.

என்னை
மேகத்திற்குள்ளும்
மண்ணிற்குள்ளும்
மறைக்க எண்ணிய வேளையில்
வெளிச்சம் போட்டுப் பார்த்தனர்.
அவர்களின்
குரோதம் நிறைந்த பார்வையும்
வஞ்சகம் நிறைந்த சிரிப்பும்
என்னைச் சுட்டெரித்தன.

எனது

ஆசைகள் இலட்சியங்கள்
சிதைக்கப்பட்டன.
அவர்களின் மனம்
மகிழ்ச்சி கொண்டது.
அவர்களின் பேரின்பம்
என் கண்ணீரில்தான்
இருக்கமுடியும்.

ஆனால் என் கண்களுக்கு
நான் அடிமையில்லை
அவர்களின் முன்
கண்ணீரைக் கொட்ட.

என் வேதனை கண்டு
ரசித்தனர் அவர்கள்
என்றைக்குமாய் எந்தலை
குனிந்து போனதாய்க்
கனவு கண்டனர்.

ஆனால்

நான் வாழ்ந்தேன்
வாழ்நாளெல்லாம் நானாக
இருள் நிறைந்த
பயங்கரங்களின் ஊடாக
நான் வாழ்ந்தேன்
இன்னும் வாழ்கிறேன்.

□

சி. சிவரமணி

எழுது விடுதலை

சி. சிவரமணி/23

நாங்கள் எதைப் பெறுவோம்
தோழர்களே
நாங்கள் எதைப் பெறுவோம் ?
இன்பமும் இளமையும்
இழந்து நின்றோம்
எக்கமும் ஏழ்மையும்
சுமந்து வந்தோம்
நாங்கள் எதைப் பெறுவோம் ?

விடுதலை என்றீர்
சுதந்திரம் என்றீர்
எம் இனம் என்றீர்
எம் மண் என்றீர்

தேசங்கள் பலதிலும்
விடுதலை வந்தது இன்று
சுதந்திரம் கிடைத்தது
எனினும்

தேசங்கள் பலதிலும் மனிதர்கள்
இன்னும்
பிச்சைப் பாத்திரங்களை
வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளனர்.
நாமும் பெறுவோமா
தோழர்களே

பிச்சைப் பாத்திரத்தோடு
நாளை ஒரு விடுதலை ?

நாம் எல்லாம் இழந்தோம்
எனினும்
வேண்டவே வேண்டாம்
எங்களில் சிலரது விடுதலை
மட்டும் ;
விலங்கொடு கூடிய
விடுதலை மட்டும்
வேண்டவே வேண்டாம் !

தோழர்களே
விலங்குகளுக்கெல்லாம்
விலங்கொன்றைச் செய்தபின்
நாங்கள் பெறுவோம்
விடுதலை ஒன்றை.
□
சி. சிவரமணி

வையகத்தை வெற்றி கொள்ள

என் இனிய தோழிகளே
இன்னுமா தலைவார
கண்ணாடி தேடுகிறீர் ?
சேலைகளைச் சரிப்படுத்தியே
வேளைகள் வீணாகின்றன.
வேண்டாம் தோழிகளே
வேண்டாம்.

காதலும் கானமும்
எங்கள்
தங்கையர் பெறுவதற்காய்
எங்கள் கண்மையையும்
இதழ்பூச்சையும்
சிறிதுகாலம் தள்ளிவைப்போம்.
எங்கள் இளம் தோள்களில்
கடமையின் சுமையினை
ஏற்றிக் கொள்வோம்.

ஆடையின் மடிப்புகள்
அழகாக இல்லை என்பதற்காக
கண்ணீர் விட்ட நாட்களை
மறப்போம்.
வெட்கம் கெட்ட
அந்த நாட்களை
மறந்தே விடுவோம்.

எங்கள் தோழிகள் பலரும்
உலகில் இன்று
கண்மையையும் இதழ்பூச்சையும்
மறந்து போயினர்.
ஆனால்
தமது மணிக்கரத்தைப்
பிணைத்த விலங்கை
அறுத்தனர்.

வாருங்கள் தோழிகளே
நாங்களும் வழிசெய்வோம்.
மண்ணால் கோலமிட்டு
அழித்தது போதும்.
எங்கள் செந்நீரில் கோலமிட்டு
வாழ்க்கைக் கோலத்தை
மாற்றி வரைவோம்
வாருங்கள் தோழிகளே.

சிகைச் சேலைக்கும்
கண்ணிறைந்த காதலர்க்கும்
காத்திருந்த காலங்கள் !
அந்த வெட்கம் கெட்ட
காலத்தின் சுவடுகளை
அழித்து விடுவோம்.

புதிய வாழ்வின்
சுதந்திர கீதத்தை
இசைத்துக் களிப்போம்
வாருங்கள் தோழியரே.

ஒரு தாயின் புலம்பல்

தெருப்புழுதியில் உன் உடம்பு
முதுகெல்லாம் இரத்த வெள்ளம்
நீதானா என்று குளிந்து பார்த்தேன்
ஓம் ராசா, நீயே தான்
“என் ஆச்சி அழுகின்றாய்”
என்று கூடிநிற்கும் சனம் கேட்க
“பெடியனைத் தெரியுமா உனக்கு”?
என்று மிரட்டுகிறான் காக்கிச் சட்டை.

அவன் கையில் துவக்கு வெயிலில் மின்னுகிறது.
“தெரியாது” என்று தனலயசைத்தேன்
நான் பெற்ற முதல் முத்தை.
நெஞ்சம் பதறுதையா.

குருஷேத்திரத்தில் கர்ணன்வீழ
“ஐயோ மகனே” என்று குந்தி
ஓடிச்சென்று அணைத்தாளே
ஐயோ ராசா நான் பாவி
இப்போ வந்து பிறந்துவிட்டேன்.
என் பிள்ளை என்று சொல்ல
முடியாத பாவியானேன்.
எனக்கு மட்டும் பலமிருந்தால்
இரவிரவாய் உன்னை எடுத்துச் சென்று
செம்மணியில் எரித்திருப்பேன்.
முந்தநாள் சாமம் உனக்குப்

பழஞ்சோறு போட்ட கை
இந்தக் கடனையும்
துணிவோடு செய்திருக்கும்.

இராவணன் கொடுமை தாங்காது
காடாறு மாதம் போனவன்நீ.
நமது தலைவர்கள் போல
ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லி
அங்கேயே இருந்திருக்கலாகாதோ?
திரும்பி வந்து ஏழுநாளில்
உன்னைச் சுட்டார்களோ கொடும்பாவிகள்.
ஏன் ராசா திரும்பி வந்தாய்?
உன்னை மகனென்று நான் வீட்டே
கொண்டு போனால் உன்தம்பிமாரை
விட்டு வைப்பாரோ கொடியவர்கள்?
வேட்டையாடித் தீர்த்துவிட்டுக்
கொட்டிலையும் எரிப்பார்கள்.
மாட்டையும் லொறியில் ஏத்தி
பலாலி போய்ச் சேர்வார்கள்.
யாரென்று கேட்க யாரிருக்கிறார்
மகனே நான் ஏழையல்லோ!
பெரிய இடத்துப் பிள்ளையெல்லாம்
மேல்நாடோடி டாக்டராக
நீயேன் ராசா எல்லாத்தையும்
உன் தோள்மேல் ஏற்றாய்?
உன்னை நம்பி வாழ்ந்த எம்மை
என்னென்று மறந்து போனாய்?
என் ஒருத்தி கூலியிலே
உங்களை நான் வளர்த்தெடுத்தேன்

28/சொல்லாத சேதிகள்

நீங்கள் வளர்ந்து மரமாகி
எனக்கு நிழல் தரும் வேளை
என் கனவெல்லாம் தெருப்புழுதியில்
அப்படியே அழிஞ்சுபோச்சு.
என் கடைசி காலம்வரை
என் கைதான் எனக்குதனி.
மெய்யே ராசா, நான் போய்வாறன்
மிச்சத்தை வீட்டில் அழ
என் வயித்தெரிச்சல் ஒருநாள்
இப்பாவிகளை எரிக்கும்லோ.
தனிநாடு கேட்டு மேடையேறி
கனக்கக் கதைத்தவர்கள்
அயல் நாட்டில் விருந்துண்டு
பாதுகாப்பாய் இருக்கையிலே
ஊருக்காய் மடிந்தபிள்ளை
தெருப்புழுதியில் கிடக்கின்றான்.
அவனை அங்கு விட்டுச்செல்ல
என் நெஞ்சம் விம்முதையா,
என்பிள்ளை என்று சொல்ல
முடியாத பாவியானேன்.

□

சன்மார்க்கா

விழிப்பு

சமையல் செய்யும் இயந்திரமாக
ஆண்டுகள் பல தூங்கிக் கிடந்தாய்
உன்சிறு வீடே உனதுலகானது.
உப்பும் புளியுமே பிரச்சனையானது,
உனது வாழ்நாள் இவ்வாறாக
உழுத்துப் போனது
உன்னைச்சுரண்டி வாழ்ந்தது உலகம்.
உன்னை நினைத்து அழுதவர் கொஞ்சம்.

ஆனால்—

தாயே! நீ இன்று நீ விழித்துக் கொண்டாய்.
தெருவில் இறங்கி ஊர்வலம் வந்தாய்.
அன்னையருடன் அணி
திரண்டு விட்டாய்.

அகப்பை பிடித்த கைகளில் பதாகை;
போதும் கொடுமைகள் என்ற முடிவு
பிள்ளைகள் பற்றி நெஞ்சில் ஏக்கம்
கண்களில் சோகம்
நடையினில் வேகம்
இறுதியில் வெற்றி உனக்கே தாயே!

உலகில் பாதி பெண்கள் ஆனதால்
உங்கள் பலத்தை உணர்ந்துவிட்டீர்கள்.

30/சொல்லாத சேதிகள்

நித்திரை செய்த காலம் முடிந்து
 நீதியைக் கேட்கும் காலம் வந்தது.
 வீட்டுக்கு வீடு அன்னையர் வந்தனர்
 உன்பலம் உணர்ந்து
 நீ நிமிர்ந்த வேளை
 தாயே எமக்கு விடிவு வந்தது.

□

சன்மார்க்கா

தெளிவு பெற்ற மதியினாய்

இறப்பவர் பலபேர் இளைஞர்கள் ஆனதால்
 இளம் பெண்கள் பலர் விதவைகள் ஆனார்.
 வீட்டுக்கு வீடிளம் விதவைகள் எத்தனை?
 தந்தையை இழந்த பிள்ளைகள் எத்தனை?
 நாட்டில் நிலைமைகள் இப்படித் தொடர்ந்தால்
 இங்கிவர் படுந்துயர் எப்படித் தீர்வது?

இவர்களின் வாழ்வு இத்தோடு முடிந்ததா?
 பயனுள்ள வாழ்வு வாழ முடியாதா?
 காலம் முழுவதும் கைம்மைக் கோலமா?
 குடும்பச் சுமையென குமைந்தவர் வாழ்வதா?
 மறுமணம் ஒன்றுதான் வாழ்வென்று இல்லை,
 உழைத்துண்டு வாழும் சுதந்திரம் வேண்டும்.

திரௌபதி மானம் காத்திடக் கண்ணன்
 பாரதக் கதையிலே பக்கமாய் வந்தான்.
 தேடுதல் வேட்டையில் அகப்பட்ட மான்கள்
 துயரினைத் துடைக்க எவரிங்கு வந்தார்?
 விம்மி அழுதிடும் பிஞ்சு மனங்களை
 வாழ்வு கொடுத்து தேற்றலும் வீரமே!

உலகினில் பாதி பெண்களானாலும்
 சுதந்திரம் என்பது பெண்களுக்கில்லையே!
 தாலியும் வேலியும் இடையினில் வந்தது.
 “நாணும் அச்சமும் நாய்கட்டு” உகந்தது

32/சொல்லாத சேதிகள்

எத்தனை காலம் பழமையில் அழிவது
நவயுகம் காண நங்கையீர் வாரீர்.

□

சன்மார்க்கா

உண்மையிலும் உண்மையாக

விரிந்து கிடந்த
கூந்தலை முடிந்து
கலைந்து போன ஆடைகளை
அணிவதற்காய் நானும்
மெதுவாக எழுந்தபோது

‘இவள் அவனோட விரும்பித்தான்...’
வார்த்தைகள் என்னை
அறுத்து வதைத்தன
திரும்பிப் பார்த்தேன்
அம்மா, அக்கா, அண்ணா அனைவருமே
என்னைப் பிழையாக....
‘‘தான் செத்திருக்கலாம்
இல்லாட்டி
அவனைச் சாக்காட்டியிருக்கலாம்
இரண்டு மில்லாமல் எங்கட மானத்தை...’’?

தொடர்ந்தன பொறிகள்.
ஆனால்...நான் சிரித்தேன்
‘‘இராணுவக் கற்பழிப்புக்காய்
கலங்கிடலாகாது’’ என
மேடையேறி முழங்கிய அண்ணன்
புத்தகங்களில் எழுதிய அக்கா
இன்று...எனது ஊரவன்
அதே நிலையில்....

34/சொல்லாத சேதிகள்

எனக்குப் புரியவில்லை
அந்நியன் ஆத்திரத்தில்
அடக்கு முறையின் வடிவில்
நடந்து கொண்டான்.
ஆனால்... இவனோ...
காமராய்...கயவனாய்.....
இவனை என்ன செய்யலாம்?

கற்புக்காய் கண்ணீர் வடிக்க
நான் ஒன்றும் கண்ணகியல்ல.
மானத்தை நினைத்து நிற்க,
நான் ஒன்றும்
இழக்கவில்லை.
தற்கொலையில் உயிரைமாய்க்க
நான் ஒன்றும் கோழையல்ல.

இராணுவத்தை விட்டுத் தள்ளினோம்.
ஆனால்... நமது இனத்தவனை
வெறிபிடித்தவனை
திருமணமாகி இரு குழந்தையும் பெற்றவனை
என்னைப்போல் இன்னும்
எத்தனை பேர்?
இவனைப்போல் இன்னும்
எத்தனை பேர்?
இவர்களுக்கு என்ன செய்யலாம்?
குழம்பினேன்
நான் குளறவில்லை
குடும்ப கௌரவத்திற்காய்
என்னைக் கொல்லலாம்

ஆனால் நானாக...
அது நடக்காது.

எனது பாதங்கள் தொடரும் பயணத்தில்
முடிந்தால்..... துணிவிருந்தால்
உண்மையிலும் உண்மையாக
எவராவது வாழ வரலாம்.

□

ரங்கா

சொல்லாமல் போன
புதல்வனுக்கு....

என் மகன்

பூஞ்சிறகு முளைத்த சிட்டுக்குருவியாய்
பறந்து போனான்.

இடி முழங்கி வான் அதிரும்
மழைக்காலக் குளிர் இரளில்
அருகிருந்து, தென்றல்
சுமந்து வரும் மெல்லிசையை
கேட்டிருக்கும் என்மகன்.

முழு நிலவு பூத்து
நட்சத்திரம் தெறித்திருக்கும் இரவுகளில்
மஞ்சளாய் கனல்
பூத்து விரிந்திருக்கும் எம் வயலில்
காற்று வாங்கியபடி
அவனும் நானும் தனித்திருக்கையில்
ஒரு நாள் அவன் கேட்டான்:
அப்பா ஏன் இறந்தார்?
யுத்தம் ஏன் வருகிறது?
அக்காவுக்கு ஏன் தலை நரைத்து விட்டது?

அன்று சின்னப்பயல் அவன்.

மகனே!

ஆந்தைகள் அலறும் இரவுகளும்

விமானங்களின் குண்டு வீச்சும்
நெஞ்சைப் பிவக்கும் அவல மரணங்களும்
இங்கு நிறையவே நடக்கும்.

காலம் முழுவதும் உன்வரவைப் பார்த்து
சோர்ந்து படுத்தி விட்டேன்.
ஏதோ இனம் புரியாத சோகம்.
நெஞ்சை அரிக்கிறது.

ஆனாலும் பார் மகனே!

எங்கோ தொலைவில்
நீ என்ன செய்வாய் என்பதும்
நீ நடக்கும் பாதையும்
நான் அறிவேன்.

இராணுவ வெறியரிடம் அகப்படாதே!
கவனம் அதிகம் தேவை.
அதைவிட மேலாக எமக்குள் நூறு எதிரிகள்.
மக்களை நேசித்த
சின்னப் பயல்களெல்லாம்
இன்று மண்ணுள்.

மகனே!

சிட்டுக் குருவி போலத்தான் பறந்தாய்!
ஆயினும்
காலம் உன்னை வளர்த்திருக்கும்.
மனித நேயத்தை இழந்து விடாதே.
மக்களை அதிகம் நேசிக்கப் பழகு.

□

உ. ஓளவை

விடைகொடு அம்மா!

அம்மா பார்!

சிங்க வாகனத்தின் மீது
திக்குகள் அதிர
கையில்
வில்லும் அம்பும்
குலமும் பாம்புமாய்
பத்துக் கரங்களில் ஏந்தி நிற்கிறாள்,
துர்க்கை.
அவள் பெண்ணென ஏன் நீ மறந்தாய்?

பெண் என்று சொல்லி என்னை
பூட்டியா வைக்கிறாய்?
இச்சிறு வீடும் கிடுகு வேலியும்
நகையும் உடையுமா
எனது வாழ்க்கை?

அம்மா!

எனது வசந்தங்கள் பறிபோய் விட்டன.
இனிய காதல் இரவுகள் கூட
சொந்தமின்றி வீணே நகர்கின்றன.

நாங்கள் நடந்த வயல் வரப்பை
எம்முடன் குலவி மகிழ்ந்த காற்றையும்

நிலவையும் கூட
மறந்தே போனோம்.

எம்மைச் சூழ
இரத்தமும் தீயுமாய் காலம் நகர
இச்சிறு வீட்டின் ஊமை வாழ்வை
எப்படி நான் தனியாய் வாழ்வேன்?

இன்று நான்
அன்று போல்

வானத்து நட்சத்திரங்களை
மாலையாயணியவும்
சிவபெருமானைத் திருமணம் புரியவும்
இறந்த எனது அப்பா
வானத்தில் வந்து கைகளை அசைக்கவும்
கனவு காண்பதில்லை.
புத்தம் புதியதாய் உலகைக் காணவும்
நாட்டிற்காகவும் மக்களுக்காகவும்
கரங்களை இணைத்து நிற்கவே விழைகிறேன்.

அம்மா!

நான் போக வேண்டும்;
விடை கொடு எனக்கு.

□

உ. ஒளவை

மீளாத பொழுதுகள்

அமைதியான காலைப் பொழுது
காலைச் செம்மை கண்களைக் கவரும்.
காகம் கரைதலும் இனிமையாய் ஒலிக்கும்.
நீண்டு பரந்த தோட்ட வெளிகளில்
தென்றல் தவழ்ந்து மேனியைத் தழுவும்
எங்கும் அமைதி! எதிலும் இனிமை!

நேற்று வரையும்
அமைதியான காலைப்பொழுது.

பொழுது புலராக உருமை வேளையில்
தட தடத்துறும்பின வண்டிகள்
அவலக் குரல்கள்; “ஐயோ! அம்மா!”
தோட்டவெளிகள் அதிர்ந்து நடுங்கின
அங்கு மிங்கும் காக்கி உடைகளாய்....
ஆட்கள் வெருண்டனர்
அள்ளி ஏற்றிய இளைஞர்கள்
பூச்சுத் திணறினர்.

தாய்மையின் அழுகையும்
தங்கையின் விம்மலும்
பொழுது புலர்தலில்
அவலமாய்க் கேட்டன.

காகம் கரைவதும் நெருடலாய் ஒலித்தது.
மெல்லிய ஒலிகளும் பயத்தையே தூண்டின

எங்கும் அச்சம்; எதிலும் அமைதி.
தென்றல் சிலிர்ப்பில் உணர்வே இல்லை
காலைச் செம்மையை ரசிப்பதை மறந்தோம்...
நேற்று வரையும்
அமைதியான காலைப்பொழுது!

□
செல்வி

கோடை

அந்திவானம்
செம்மையை விழுங்கும்.
அலைகள் பெரிதாய்
கரையை தழுவும்.
குளத்தோரத்துப் புற்களின்
கருகிய நுனி
நடக்கையில்—காலைநெருடும்
மேற்கே விரிந்த
வயல்கள் வெறுமையாய்
வானத்தைப் பார்த்து
மௌனித்திருக்கும்.
வெம்மை கலந்த
மென்காற்று
மேனியை வருடும்.

புதிதாய் பரவிய
சாலையின் செம்மண்
கண்களை உறுத்தும்
காய் நிறைந்த மாவில்
குயிலொன்று
இடையிடை குரலெழுப்பும்.
ளீதியில் கிடந்த கல்லை
கால் தட்டிச் செல்ல
அதன் கூரிய நுனி
குருதியின் சுவையறியும்

ஒதுங்கிப் போன கல்
ஏளனமாய் இனிக்கும்
இதயத்தில் நினைவுகள் விரிந்து
சர்ரென்று வலியெடுக்கும்
வாடைக்காற்றின் சிலிர்ப்பும்
வரப்போரத்தில் நெடிதுயர்ந்த
கூழாமரத்தின் பசுமையும்
நிறைந்த குளத்தின் மதகினூடு
திமிறிப்பாயும் நீரினமுகுமாய்
ஒதுங்கிப்போன இனிய பொழுதுகள்
ஊமையாய் மனதுள் அழுத்தும்.

□

செல்வி

நீறு பூத்த தணல்

மீட்டப்படாத மனவிணையில்
 அமுங்கிக் கிடந்த
 முகாரி ராகத்தை
 ஏன் மீட்டி விட்டீர்?
 தரையிற் சிந்தாமல்
 தொங்கிக் கிடந்த
 கண்ணீர் மழையை
 ஏன் சிந்தச் செய்தீர்?
 நீறுபூத்த தணலென
 எரியாமலிருந்த
 எண்ணெய்த்தீயை
 ஏன் ஊதி விட்டீர்?
 கவிதைகள் பல படைத்து
 காவியத்தில் நானொரு
 ஓவியமாய்த் திகழ
 பாதை காட்டினீரோ?
 பலே பலே
 எனது கண்களின்
 வடிப்பில்
 என்னுள்ளத்தின்
 தவிப்பில்
 உங்களுக்குத்தான்
 எவ்வளவு இன்பம்?
 □
 மருரா ஏ. மஜீட்

ப்ரிய சினேகா

பாதை திறப்பதாய்
 கூறியிரா விட்டால்
 திறக்கப்படும் பாதையில்
 நான்
 நடக்க நினைத்திருப்பேன்.
 யாரோ திறந்தே பாதையில்
 என்னை
 நடை பழக்க நினைக்கிறார்கள்
 என்னால் தான்
 ஆமாம் போட முடியவில்லையே.
 இழுத்துப் போனால்
 நானென்ன செய்வது?
 நீ திறந்த பாதையை
 நான் கண்டிருந்தாலாவது
 அவர்களுக்குக் காட்டியிருப்பேன்.
 என்
 கால்களைக் கட்டிவிட்டாய்
 அவிழ்த்து விட்டாலாவது
 கால் போன போக்கில்
 நடந்தாலும் திரிந்திருப்பேன்.
 பாதையில் அழைத்துச்செல்
 அன்றேல்

46/சொல்லாத சேதிகள்

கால்களையேனும்
அவிழ்த்துவிடேன்.

□

மகூறா ஏ, மஜீட்

அன்றும் இன்றும்

இதயத்தில் இருந்து மேலெழுந்து
எதுவோ தொண்டையில் சிக்கிட
உன் முன்னிலையில் அன்று
நான் வாயடைத்துப் போனேன்.
எனது மெளனத்தை உனக்கு பதிலாக்கி
தொடர்ந்தது காலம்.

உன்னோடு உலாவந்த நாட்களில்
கைதொட உறையும்
உணர்வுகளின் சிலிர்ப்பில்
“என்ன...பேசேன்...”
என்று நீ கேட்டும்
“ஊம்” என்பது மட்டுமே
எனது பதிலாகி நிற்க,
உள்ளும் புறமும்
எல்லை கடந்த ஏகாந்த பெருவெளியும்
ஓசைகளடங்கி உறைந்து போக.

அத்தனைக்குமாக நீயே
திரும்பத் திரும்பப் பேசுவாய்.
முகமெங்கும் மகிழ்ச்சிப் பூக்களாய்
எச்சில் குமிழ்களுடன்
பேச்சும் வெடித்துச் சிதறும்
அரசியல், சினிமா, திருவிழா... என
கூட வந்த

48/சொல்லாத சேதிகள்

பிரேமி/49

அடுத்தவனின் விமர்சனங்கள்
அத்தனைக்கும் நடுவே
எனது மெளனங்களத்தனையும்
உனதாக்கி
நீ உன்வழி தொடர்ந்தாய்.

அன்று,
நெருக்கு நேராய்த்தான்
நீ கேட்டபொழுது
எனது சம்மதமாக
என்னுடன் இழந்த மெளனம்
இன்று,
வலியெடுக்கும் இதய சோகத்தின்
சீழ் அகற்றி சுகமளிக்க மறுக்கிறது.
காரணமற்ற நிராகரிப்புடன்
நீ எங்கோ வெகுதொலைவில்
மகிழ்ச்சி பிரவகிப்பில்.

அன்றைய எனது மெளனமும்
இன்றைய உனது மெளனமும்
உனக்கே சாதகமானதில்
என்றென்றைக்கும்
வசந்தங்கள் உனக்கும்
சோகங்கள் எனக்குமாய்
ஆக்கிற்று உலகம்.

நானோ,
கானல் வாய்பிளந்து
புழுதி பறக்கின்ற
மைதானவெளி முழுதும்

தீ மிதித்து நடக்கின்றேன்.
மெளனமோ
இடையே சுகமாய்த்துயிலும்.
□
பிரேமி

எங்கள் கிராமத்தில் ஒவ்வொரு பெண்ணும்

வா! வா! என்றன
தென்னங் கீற்றுகள் காற்றில்
பரவி வருகிற மஞ்சள் ஒளியில்
பொன்னாய் நிமிரும் பூக்கள்.

யன்னல் கம்பியில் தைகள்
கன்னங்கள் குளிர்ந்தாலும்
நெஞ்சு கீறி,
அனலாய் வெடிக்கிற
மூச்சில் வெளிப்புறம்
மங்கலாய்த் தெரியும்.
பார்வையில்
தோற்கிற போதும்
ஓயாமல் தாவும் அணில்கள்.
அவள் நிற்கிறாள்
யன்னலுடன் கூடவே
தன்னையும் பிணைத்துக் கொண்டு.
உள்ளே,

அழுகிற அவனது குழந்தைக்காக
சுரக்கிற மார்புடன்
அதையே நியதியாய்
நினைத்தாள் போல

மஞ்சள் ஒளிகறுக்கும்
மெல்ல வரும் இரவு
கூடு திரும்பும் ஒரு பறவையாய்
கூடவே அவனும்
உடைமையாய்க் காத்து
துணையாதலில்,
இன்னும்,
சுகம் தேடலில்
இறுமாந்து போன வெறும் மனிதனாய்...

வெளியே எல்லாம் அழகாய்
மிகவும் விரைவாய்
முகில்கள் திரளல்,
இடியாய் மழையாய்க்
குமுறல், சிதறல்,
வெடித்தல், மரம் தளிர்ந்தல்
இலை உதிரல் சிலவேளை
வெறிப்பிடித்தாடுதல் என்

எதற்கும் அவளில்
சலனமேயில்லை,
வீட்டு முலையில் கவ்விய இருளில்
கம்பி யன்னலினூடே
ஒவ்வொரு மாலையும் ஒளிபெறுகிற
தெரு விளக்கை
வெறுமனே வியந்தபடிதான்.

□

ஊர்வசி

வேலி

நட்சத்திரப் பூக்களை
எண்ண முடியாமல்
மேலே கவிழ்ந்தபடி கூரை
ஒட்டடைகள் படிந்து
கறுப்பாய் போனது.
கம்பி போட்ட சாளரம் கூட
உயரமாய்,

ஆனாலும் திறந்தபடி
அதனூடே காற்று.
எப்பொழுதும்
மிகவும் இரகசியமாய்
உன்னிடம் என்னை
அழைக்கிற காற்று
என்னைச் சூழவும் சுவர்கள் தான்
நச்...நச் என்று
ஓயாமல் கத்திக் கொண்டிருக்கிற
பல்லிகள் ஊர்கிற சுவர்கள்
அவையும்

ஒட்டடைகள் படிந்து
எப்போதோ கறுத்துப் போனவை.

உனக்காக நான்
தனிமையில் தோய்ந்தவளாய்

இங்கே காத்திருக்கிறேன்
பழைய பஞ்சாங்கங்களில்
புதிதாக
நம்பிக்கை தருவதாய்
ஒரு சொல்லைத் தேடிப்பார்த்தபடி,

எப்பொழுதுதான் என்னால்
நீ வசிக்கின்ற அந்த
திறந்த வெளிக்கு வரமுடியும்?
உன் இருப்பிடம்
இங்கிருந்து வெகு தொலைவோ?
இரண்டு சிட்டுக் குருவிகளை
இங்கே அனுப்பேன்!
அல்லது
இரண்டு வண்ணத்துப் பூச்சிகளையாவது...

□
ஊர்வசி

இன்னும் வராத சேதி 1

புதிதாகப் பெயர்ந்த சோளகத்தில்
 தெற்கிருந்து பூ வாசம்
 உன் வீட்டுப்பக்கம்தான்.
 எங்கேனும்
 கோடை மழைக்குக் காட்டுமல்லி
 பூத்திருக்கும்.
 இங்கே
 முற்றத்து மல்லிகைக்குத்
 தேன்சிட்டும் வந்தாச்சு.
 'விர்' — என்று பின்னால்
 அலைகின்ற சோடியுடன்...
 வெள்ளையும் மஞ்சளாமாய்
 வண்ணாத்திப் பூச்சிகளும், படையாக
 செவ்வரளி வரிசைகளில்
 காற்றில் மிதந்தபடி.
 வீட்டுக்குப் பின் தோப்பில்
 மரங்கள் சலசலக்க
 குருவிகளின் வம்பளப்பு
 தினமும்தான் புதுசாக.
 ஆனாலும்,
 நீ சொன்ன சேதியை
 இன்னும் ஒன்றுமே தரவில்லை
 காற்றும் கூட.

இன்னும் வாராத சேதி 2

வெட்ட வெளி கூடச்
 சிறைதான் இங்கே.
 கிருகு வேலியும்
 ஒரு பெரும் மதில்தான்.

காற்றுக்கும் காவலுண்டு
 ஆனாலும்,

கூரைக்கு மேலாக
 ஆள்காட்டி கிரீச்சிட்டுப்
 பறக்கும் நள்ளிரவுப் பொழுதுகளில்
 நான் மட்டும்
 விழித்திருப்பேன்.
 சோளகம் நுழைவதற்காய்
 சாளரத்தை திறந்து வைப்பேன்.

அப்போது
 வரிசையாய் மின்னுகிற
 மூன்று வெள்ளிகளும்
 என் சாளரத்தை கடக்கு முன்பு
 மெல்ல அதை அனுப்பு,
 □
 ஊர்வசி

பின்னூரையாக ஒரு பதிப்புரை

சர்வதேசப் பெண்களுக்கான தசாப்தமாக (decade) ஐ.நா. சபையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பத்தாண்டுகள் (1975-1985) அண்மையில் முடிவடைந்தன. குறிப்பாக இத்தசாப்தத்தில் இலங்கையில் பெண் நிலைவாத இயக்கப் போக்குகளின் எழுச்சியினை ஈழச்சஞ்சிகைகள் பிரசுரங்கள் வாயிலாக எம்மால் உணர முடிந்தது. பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தின் முதல் வெளியீடான பெண் நிலைவாதம் பொருத்த முடையதே! 'பெண்ணின் குரல்' சஞ்சிகை 'இதழ் : 8 மற்றும் 'Third world Calling' (Oct 86) இல் 'Sri Lanka Women's movement' குறித்த Lallen Jayamanne கட்டுரை மூலம் இலங்கையில் பெண்நிலை வாதம் குறித்து எம்மால் அவதானிக்க முடிந்தது.

“1883 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையில் சிங்களத் தமிழ்மக்களுக்கு இடையிலான இனப் பகைமை உச்சமடைந்தமை பெண்நிலைவாத உணர்விலும் குறிப்பிட்ட அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அரசியற் சார்புகளையும் கூட இனத்துவம் கடந்துள்ளது. மேலாதிக்க மனோபாவம் வைதீகக் கோட்பாடுள்ளவர்களிடம் மாத்திரம் அல்லாது ஏனையோரிடமும் காணப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் முக்கியமானது

யாதெனில் நீதியான சமாதானமான தீர்வுக்கும், வன்முறைகளை நிறுத்துவதற்கும் பெண்களிடையே வளர்கிற ஆவலாகும். இது வடக்கிலும் தெற்கிலும் சமாதான இயக்கங்கள் தோன்ற வழிவகுத்தது. இது ஒரு முக்கியமான விருத்தியாகும் இவ்விடயத்தில் நாட்டில் உள்ள ஏனைய குழுக்களைவிடப் பெண்நிலை வாதிகள் முன்னிலையில் உள்ளனர்.” என்கிறார் குமாரி ஜெயவர்த்தனா. தமது (பெண்ணின் குரல்) கட்டுரையில் மேலும் சோசலிஸப் பெண்நிலை வாதிகள் குறித்து அவர் குறிப்பிடுவதும் இங்கே ஒரு சேர அவதானிக்கத்துக்கதாகும். “பெண்நிலை வாதம் இன்று சம உரிமையை மட்டும் அடைவதற்கான தத்துவம் அல்ல. வீட்டிலும், குடும்பத்திலும் காணப்படும் ஆண் மேலாதிக்கம், ஆண் பெண் அசமத்துவ உறவு, தொழில் உற்பத்தியிலும் சந்ததி உற்பத்தியிலும் ஈடுபடுவதால் ஏற்படும் இரட்டைச்சமை, பெண்களது பாலியலை ஆண்கள் கட்டுப்படுத்தல், கூலியற்ற வீட்டுழைப்பு, நாட்டின் கலாச்சாரத்தில் (சமயம்) பெண் குறைந்த ஸ்தானத்தை வகித்தல் உட்பட தந்தை வழிச் சமூகத்தின் சகல அம்சங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதாகவே பெண்நிலை வாதம் அமைகிறது.”

இலங்கையின் முதலாவது சோசலிஸ பெண்நிலை வாத அமைப்பு 1978 இல் நிறுவப்பட்ட 'பெண்ணின் குரல்' அமைப்பாகும். இதன் சஞ்

சிகைகள் தமிழ் ஆங்கிலம் சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வெளியாகின்றன. இதன் பின்னரும் சோசலிச பெண்ணிலை வாத அமைப்புக்கள் அங்கங்கே தோன்றிய இத்தகைய அமைப்புக்கள் பெண்கள் செயற்குழு என்கிற ஒரு கூட்டமைப்பாகவும் சேர்ந்துள்ளன.

□ பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாகத் தான் சொல்லாத சேதிகள் முதற்பதிப்பு ஈழத்தில் வெளி வந்தது. இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் ஒளவையின் இரு கவிதைகள் நீக்கப்பட்டு இவ்வமைப்பின் தாக்கல்படி இங்கு பாலத்தில் வெளியான ஒளவையின் இருகவிதைகள் அவற்றிற்கு மசற்றாக இடம் பெற்றுள்ளன.

சங்கரியின் 'அவர்கள் பார்வையில்' இங்கு வெளிவரும் 'இலட்சியப் பெண்'ணில் மீளவும் வெளியாகியது. சங்கரியின் 'இடைவெளி' Third World Calling இல் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

□ தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை மூன்றாம் உலகப் பெண் விடுதலைக் கவிதைகள்—ரோஹினியின் 'தேன் முள்ளுகள்' 'பெண்கள் படைப்பில் பெண்கள்' அவ்வப்போது சில சஞ்சிகைகளில் அம்பை, ராஜம் கிருஷ்ணன், பிரசன்னா ராமஸ்வாமி என அத்தியூத்தாற் போல சில எத்தனங்கள்.

□ திசை முகங்கள் எல்லாமும் போர் மேகம் புடை சூழ நட்பு முரண்பாடும் பகை முரண்

பாடாகும் இன்றைய ஈழத்தின் சூழலில் சொல்லாத சேதிகள் நமக்குச் சொல்லாமற் சொல்லும் சேதிகள் நிறைய்யய... இதன் வாசக அனுபவம் எம்மைத் திக்குமுக்காட வைக்கிறது. வித்தியாசமான தொணியில் வெவ்வேறு தளங்களில் எமக்கு ஊடாக இது நிகழ்கிறது. சங்கரியிடம் உண்மையாகவே இந்த உச்சிக்கு எம்மால் வர இயலாததெனத் தலை கவிழ்கிறோம். சிவரமணியிடமும் ரங்கானிடமும் அலைந்து-சிதைந்து-நிமிர்ந்து-எழுந்து வாழக்கறிகிறோம். சன்மார்க்காவின் தாயின் புலம்பலில் தோழர் பூசிக்கின் துணைவி அகுஸ்தினாவையும் உதய குமாரனின் தந்தையையும் ஒப்பு நோக்கி விம்மி வெடிக்கிறோம்.

இறுதி முத்தாய்ப்பாக

"மெல்ல இசைக்கும் வளையல்களும்—காதில் ரகசியம் முணங்கும் ஜிமிக்கிகளும் சொல்லாத செய்தியைச் செல்லுகிறேன்—உங்கள் சுதந்திரச் செய்தியைச் சொல்லுகிறேன்... "இறக்கை வெட்டிய கிளிகளாய்—நீங்கள் எத்தனை காலம் இக் கூண்டுக்குள்ளே பறக்கத் துடிக்கும் பறவைகளே—இங்கு பரந்து கிடக்குது பிரபஞ்சம்" எனும் 'இன்குலாப்'பின் குரல்களாய்ச் சங்கமிக்கிறோம்!

-வே.மு. பொதியவெற்பன்.

17.11.87

குடந்தை

எமது இதர வெளியீடுகள்
மற்றும் எமது விற்பனை உரிமையில் ...

சிலிக்குயிலுக்கு ஓர் செங்கவிதாஞ்சலி
பாப்லோ நெரூடா பற்றி
3-60

மணிக்கொடி பொன்விழா மலர்
முனைவன்-12
10-00

கோவிந்தன்
நாவல்
கே. டானியல்
12-00

அடிமைகள் (மக்கள் பதிப்பு)
நாவல்
கே. டானியல்
16-00

கானல்
நாவல்
கே. டானியல்
30-00

கதைப்பாடல்களும் சமூகமும்
முனைவர் கோ. கேசவன்
9-00

மார்க்சியத் திறனாய்வுச் சிக்கல்கள்
முனைவர் கோ. கேசவன்
6-00

நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள்
முனைவர் கோ. கேசவன்
11-00

புராணச் சார்புக் கதைப்
பாடல்களில் ஆண் பெண் உறவு நிலை
முனைவர் கோ. கேசவன்
7-00

நமது கல்விப்பிரச்சனைகள்
பேரா. அ. மார்க்ஸ்
4-50

நமது மருத்துவ நலப்பிரச்சனைகள்
பேரா. அ. மார்க்ஸ்
17-00

உதிர்க்கப் போவது எதனை?
பேரா. அ. மார்க்ஸ்
1-00

பண்பாடும் புரட்சியும்
எரிதழல்
7-00

ஈழப்போராளிகளின் சிந்தனைக்கு
எரிதழல்
1-00

பாசிசமும் கல்விக் கொள்கையும்
எரிதழல்
5-00

(மக்கள் பதிப்பு)
3-50

‘சொல்லாத சேதிகள்’ நூல் அறிமுகம்

இப்பெண் கவிஞர்களின் அடிமனதைப் பாதித்துள்ள இரண்டு அடக்கு முறைகள் இங்கு கண்டனத்துக் குள்ளாகியுள்ளன. ஒன்று ஆணின் அடக்குமுறை; மற்றது அரசியல் அடக்குமுறை.

கொடுமைக் கெதிராகப் பொங்கி யெழும் தார்மீகக் கோபம் இத் தொகுப்பு முழுமையும் கலந்து செறிந்துள்ளது.

இக்கவிதைத் தொகுதி ஈழப்பெண் கவிஞர்களை இலக்கிய உலகுக்கு இனங்காட்டி நிற்பதுடன், ஆண் மேலாதிக்கத்திற்குச் சவால் விடும் ஈழத்து இளம் பெண்களையும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

சந்திரலேகா வாமதேவா

‘பெண்ணின் குரல்’-8 (ஈழச் சஞ்சிகை)
